

ACTA

číslo: 12
20. listopadu

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	20.11.	9.30 18.00	Slavnost Ježíše Krista Krále (dnes končí Svatý rok milosrdenství) vůbec to však neznamená, že končí Boží milosrdenství – to trvá věčně! proboštský chrám – mše svatá doprovázená zpěvem chrámového sboru klášterní kostel - mše svatá
Úterý	22.11.		Tento den má svátek sv. Cecílie, patronka chrámové hudby. Kéž se přimlouvá za členy našeho chrámového sboru. Dnes se dožívá věku 45ti let bývalý zdejší farní vikář (2004 – 2006) P. Mgr. Michal Pulec, v současné době duchovní správce v Táboře a vikář tábořského vikariátu. Prosme, aby mu Bůh žehnal v jeho kněžském poslání!
Čtvrtek	24.11.	17.00 18.00 19.00	Každý týden ve čtvrtek platí tento pořad bohoslužeb: Klášterní kostel – adorace Klášterní kostel - mše svatá, dnes už ze zítřejší slavnosti svaté Kateřiny, patronky kostela Proboštství - kaple v přízemí – modlitba mužů (1x za 14 dní)
Pátek	25.11.	18.00	Proboštský kostel – mše svatá
Sobota	26.11.	14.00 15.00 17.00 18.00	Dnes končí 2. část liturgického mezidobí Proboštství – sál v I. poschodí - koncert a scénka děti o sv. Mikulášovi Proboštství – sál v přízemí - vázání věnců Proboštský chrám – mše svatá s nedělní platností Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	27.11.	9.30 18.00	1. neděle adventní Dnes začíná nový církevní rok a s ním i nedělní cyklus čtení „A“. Také začíná liturgická doba adventní proboštský chrám – mše svatá, během níž bude žehnání adventních věnců klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	28.11.	7.30	Kaple na proboštství – mše svatá
Úterý	29.11.	15.30	Proboštství – sál v přízemí – setkání sekulárního řádu sv. Františka
Středa	30.11.	18.00	Svátek sv. Ondřeje, apoštola Proboštský kostel – mše svatá
Čtvrtek	1.12.		pořad bohoslužeb jako 24.11.
Pátek	2.12.	6.30	První pátek měsíce prosince – den zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu Proboštský kostel – rorátní mše svatá, potom, z donesených zásob, možnost snídaně v kavárničce
Sobota	3.12.	9.00 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	4.12.	9.30 18.00	2. neděle adventní proboštský chrám – mše svatá, se zaměřením pro děti s příchodem Mikuláše po mši svaté klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	5.12.	7.30	Kaple na proboštství – mše svatá
Úterý	6.12.	18.00	Slavnost sv. Mikuláše, biskupa, hlavního patrona českobudějovické diecéze klášterní kostel – mše svatá ke cti sv. Mikuláše
Středa	7.12.	18.30	Proboštství – sál v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	8.12.	19.00	Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, pořad bohoslužeb jako 24.11. Proboštství - kaple v přízemí – modlitba mužů
Pátek	9.12.	6.30	Proboštský kostel – rorátní mše svatá, potom, z donesených zásob, možnost snídaně v kavárničce
Sobota	10.12.	18.00	zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru.
Neděle	11.12.	9.30 15.00 18.00	3. neděle adventní zvaná: „Gaudete – Radujte se“ proboštský chrám – mše svatá zámecká kaple Ducha Svatého - ekumenická adventní bohoslužba klášterní kostel – mše svatá
Pondělí	12.12.	7.30	Kaple na proboštství – mše svatá
Čtvrtek	15.12.		pořad bohoslužeb jako 24.11.
Pátek	16.12.	6.30	Proboštský kostel – rorátní mše svatá, potom, s donesených zásob, možnost snídaně v kavárničce
Sobota	17.12.	18.00	Dnes se dožívá věku 80ti let papež František – „ <i>Všechny sbory nebešťanů, proste s námi za ochranu, pro Kněze, jenž k spáse lidí Petrův koráb moudře řídí. Svatého nám otce, Bože, v lásce chraň a zachovej!</i> “ zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	18.12.		4. neděle adventní - obvyklý nedělní pořad bohoslužeb

Poděkování duchovní správy

Duchovní správa děkuje všem, kteří se organizačně, finančně i modlitbami zapojili do slavení „Misijní neděle“, a tak podpořili Papežské misijní dílo.

Taktéž velké poděkování patří i těm, kteří při celodenním výstavu Nejsvětější svátosti, který se uskutečnil v neděli 6. 11. v rámci „osadního svátku“, se podíleli na adoraci a současně i hlídání otevřeného proboštského chrámu

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na proboštství.

Mše svaté v kapli na proboštství

Počínaje adventem, nebudou v pondělí ráno mše svaté v proboštském chrámu, ale ve vytápěné kapli v přízemí v budově proboštství (po vejítí do průjezdu druhé dveře vpravo). Proboštský chrám tak zůstane uzavřený. Je třeba upozornit, že v kapli na proboštství není možno přede mší svatou přistoupit ke svátosti smíření

Pořad bohoslužeb o Vánocích 2016 – 2017

Podrobný pořad bohoslužeb o vánočních svátcích bude uveřejněn v příštím farním zpravodaji „ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS“, který vyjde na 4. neděli adventní 18. 12. 2016.

Zrušení pevné telefonní linky na proboštství

Znovu upozorňujeme a prosíme, abyste to také vyřídili svým přátelům a známým, že na číslo telefonu 384 364 690 se už nikdo nedovolá. Ten, kdo nemá mobilní telefon, se i z pevné linky dovolá na tato telefonní čísla:

728 995 603 P. Mgr. Ivo Prokop, administrátor proboštství, vikář jindřichohradeckého vikariátu

775 124 857 P. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický, farní vikář

721 850 039 Mgr. Tomasz Maciej Zbucki, jáhen

731 402 823 Bc. Magdalena Horváthová, vikariátní stavební technička

Úmysly mší svatých od 24. října 2016 do 20. listopadu 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie
Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

V - kostel sv. Václava

KnP – kaple na proboštství

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

Po 21.11.	P	Za ř Hertu Supans a celou rodinu	Po 28.11.	Kn P	Za ř MUDr. Kolína a všechny ř a živě z rodiny Kolínovy
Út 22.11.	K	Za minulé, současné a budoucí hudebníky našich kůrů	Út 29.11.	K	Za ř Rudolfa a Jindřišku Zimovy, Marii a Ladislava Zimovy
St 23.11.	P	Za Boží požehnání pro Miloslava Měkutu	St 30.11.	P	Za město Jindřichův Hradec
Čt 24.11.	K	Za obrácení rodiny a duše v očistci	Čt 1.12.	K	Za ř rodiče Měkutovy, Černých, Hejdovy a duše v očistci
Pá 25.11.	P	Za ř manžela Stanislava Krejčů, jeho rodinu a za rodinu Šterclovu	Pá 2.12.	P	Ráno v 6.30: Za rodinu Královu Za ř rodiče Hejtmanovy
So 26.11.	P	Za ř rodiče a celou rodinu Niederhoferovu a za ř Josefa Konopeckého, jeho rodiče a za celou živou rodinu	So 3.12.	P	Za ř z rodiny Kalkusovy a duše v očistci
Ne 27.11.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za nemocnou sestru Jiřinu a duše v očistci	Ne 4.12.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za ř Jana Kropáčka
1. neděle adventní			2. neděle adventní		

Po 5.12.	KnP	Za živé a ř z rodiny Kaštánkových	Po 12.12.	KnP	Za pomoc ve stáří a v nemoci
Út 6.12.	K	Za ř rodinu Varousovu, sourozence, přátele, rodinu Veselých, Vranovu a d. v o.	Út 13.12.	K	Za Marii Bartuňkovou, manžela sourozence
St 7.12.	P	Za správné životní rozhodnutí	St 14.12.	P	Za ř Annu a Václava Klikovy
Čt 8.12.	K	Za Josefa a Emilii Svobodovy a rodinu	Čt 15.12.	K	Za ř Marii Vodičkovou a maminku Boženu
Pá 9.12.	P	Ráno v 6.30 hodin:	Pá 16.12.	P	Ráno v 6.30 hodin: Za Anežku Žilovou a rodinu
So 10.12.	P	Za ř Františka Průchu a jeho rodinu	So 17.12.	P	Za ř Pavlínu Pecklovou
Ne 11.12.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za rodinu Bartuškovu, Novákovu, Šprtlovu a za ř z těchto rodin	Ne 18.12.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za rodiče Petrášovy a bratra Ladislava
3. neděle adventní			4. neděle adventní		

KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY

Instrukce *Ad resurgendum cum Christo* o pohřbívání zemřelých a uchovávání popela v případě kremace

1. Abychom s Kristem vstali z mrtvých, je třeba s Kristem zemřít, je třeba „opustit domov tělesný a odebrat se do domova k Pánu“ (2 Kor 5,8). Instrukcí *Piam et constantem* z 5. července 1963 stanovilo tehdejší Svaté officium, „aby se věrně dodržovala zvyklost pohřbívání mrtvá těla zemřelých“, avšak s tím dodatkem, že kremace „sama o sobě není v protikladu ke křesťanskému náboženství“ a že již nemají být odpírány svátosti a pohřební obřady těm, kdo požádali o kremaci, za podmínky, že takové rozhodnutí nebylo vedeno „popíráním křesťanských dogmat nebo sektářským duchem či nenávisí ke katolickému náboženství a k církvi“.¹ Tato změna křesťanské kázně pak byla přijata Kodexem kanonického práva (1983) a Kodexem kánonů východních církví (1990).

Mezitím se kremační praxe značně rozšířila v nemálo zemích, ale zároveň s tím se rozšířily i nové ideje, jež jsou v protikladu k víře církve. Po pozorném vyloučení Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, Papežské rady pro legislativní texty a mnoha biskupských konferencí a biskupských synodů východních církví považovala Kongregace pro nauku víry za vhodné zveřejnění nové instrukce, jejímž cílem je potvrdit doktrinní a pastorační důvody, kvůli nimž se upřednostňuje pohřbívání těl, a vydat normy týkající se uchovávání popela v případě kremace.
2. Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou pravdou křesťanské víry, jež se už od počátků křesťanství hlásá jako zásadní součást velikonočního tajemství: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti“ (1 Kor 15,3-5).

Svou smrtí a zmrtvýchvstáním nás Kristus osvobodil od hříchu a otevřel nám přístup k novému životu: „Jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem“ (Řím 6,4). Kristus zmrtvýchvstalý je rovněž počátkem a pramenem našeho budoucího vzkříšení: „Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kdo zesnuli...; jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu“ (1 Kor 15,20-22).

Pokud je pravdou, že Kristus nás vzkřísí v poslední den, v určitém smyslu je rovněž pravdou, že jsme s Kristem už vzkříšeni. Křtem jsme totiž byli ponořeni do Kristovy smrti a zmrtvýchvstání a svátostně jemu připodobněni: „Křtem jste byli spolu s Kristem položeni do hrobu, a tím také zároveň s ním vzkříšeni, protože jste uvěřili v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých“ (Kol 2,12). Ve spojení s Kristem skrze křest máme již reálnou účast na životě zmrtvýchvstalého Krista (srov. Ef 2,6).

Díky Kristu má křesťanská smrt pozitivní význam. V liturgii se církev modlí: „Vždyť život těch, kdo v tebe věří, nezaniká, ale ve smrti se naplňuje, a když se rozpadne naše pozemské obydlí, dostaneme u tebe domov věčný.“² Smrtí se duše odděluje od těla, ale zmrtvýchvstáním Bůh dává neporušitelný život našemu proměněnému tělu a spojí ho s naší duší. I v našich dnech je církev povolána k tomu, aby zvěstovala víru ve zmrtvýchvstání: „Vzkříšení z mrtvých je vírou křesťanů; vírou v něj se jimi stáváme.“³
3. Církev se řídí starobyloou křesťanskou tradicí a naléhavě doporučuje, aby těla zesnulých byla pohřbívána na hřbitovech nebo na jiných svatých místech.⁴ Při vzpomínce na Pánovu smrt, jeho pohřeb a zmrtvýchvstání, na toto tajemství, v jehož světle se projevuje smysl křesťanské smrti⁵, je pohřbení do země tou nejvhodnější formou, jak vyjádřit víru a naději ve vzkříšení těla.⁶ Církev jakožto matka, která doprovázela křesťana během jeho pozemského putování, v Kristu předává Otcí syna své milosti a jeho smrtelnou tělesnou schránku odevzdává zemi v naději, že bude ve slávě vzkříšen.⁷ Pohřbíváním těl věrných zemřelých potvrzuje církev svou víru ve zmrtvýchvstání těla⁸ a chce tím zdůraznit vysokou důstojnost lidského těla jakožto integrální součásti osoby, jejíž dějiny tělo sdílí.⁹ Nemůže tedy připustit postoje a rituály, které obsahují pomýlené postoje ke smrti, již považují buď za definitivní zneplatnění osoby nebo za okamžik jejího splnutí s matkou přírodou či s vesmírem nebo za jednu etapu procesu reinkarnace anebo definitivní osvobození z „uvěznění“ v těle. Pohřbívání na hřbitovech a na jiných svatých místech je rovněž vhodnou odpovědí na

¹ AAS 56 (1964), 822-823.

² *Římský misál*, Preface za zemřelé, I.

³ Tertulián, *De resurrectione carnis*, 1,1; CCL 2, 921.

⁴ Srov. CIC, kán. 1176, §3; kán. 1205; CCEO, kán. 876, §3; kán. 868.

⁵ Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 1681.

⁶ Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 2300.

⁷ Srov. *1 Kor 15,42-44*; *Katechismus katolické církve*, č. 1683.

⁸ Srov. sv. Augustin, *De cura pro mortuis gerenda*, 3, 5; CSEL 41, 628.

⁹ Srov. Druhý vatikánský koncil, pastorační konstituce *Gaudium et spes*, č. 14.

povinnou úctu a ohled k tělům věrných zemřelých, která se křtem stala chrámy Ducha Svatého a jimiž „jakožto nástroji a nádobami si Duch ušlechtilé posloužil pro vykonání tolikerého dobrého díla“.¹⁰

Spravedlivý Tobiáš je chválen pro zásluhy získané před Bohem za to, že pochoval mrtvé¹¹, a církve považuje pohřbívání mrtvých za skutek tělesného milosrdenství.¹² A konečně pohřbívání těl věrných zemřelých na hřbitovech a na jiných svatých místech napomáhá rodinným příslušníkům i celému křesťanskému společenství při vzpomínce na zesnulé a při modlitbě za ně, jakož i při uctívání mučedníků a svatých. Pohřbíváním těl na hřbitovech, v kostelích a v prostorách k tomu uzpůsobených pěstovala křesťanská tradice společenství mezi živými a zesnulými a stavěla se proti tendenci ke skrývání nebo privatizaci smrti a jejího významu pro křesťany.

4. Tam, kde důvody hygienického, ekonomického nebo sociálního charakteru vedou k rozhodnutí pro kremaci, která ovšem nesmí odporovat výslovné nebo rozumně předpokládané vůli věřícího zemřelého, nevidí církve doktrinální důvody k bránění této praxi, neboť zpopelnění mrtvého těla se nedotýká duše a nebrání Boží všemohoucnosti ve vzkříšení těla, a tedy neobsahuje objektivní popření křesťanské nauky o nesmrtelnosti duše a vzkříšení těla.¹³ Církve i nadále upřednostňuje pohřbívání těl, protože tím se zemřelým prokazuje větší úcta; pohřeb žehem však není zakázán, „pokud nebyl zvolen z důvodů odporujících křesťanské nauce“.¹⁴ Pokud se při rozhodnutí pro kremaci nevyskytují důvody odporující křesťanské nauce, církve slaví pohřební obřady a pak doprovází pohřeb žehem podle specifických liturgických a pastoračních instrukcí, přičemž zvláště dbá na to, aby se vyhnula jakémukoli pohoršení nebo postoji náboženské lhostejnosti.
5. V případě, že se z legitimních důvodů přistoupí k volbě zpopelnění mrtvého těla, musí popel zesnulého být uložen zpravidla na posvátném místě, to znamená na hřbitově, anebo v některých případech v kostele nebo v prostoru zvláště vyhrazeném pro tento účel příslušnou církevní autoritou. Už od počátku si křesťané přáli, aby se jejich zesnulí stali předmětem modliteb a vzpomínek křesťanského společenství. Jejich hroby se stávaly místy modlitby, připomínky a meditace. Věrní zemřelí jsou součástí církve, která věří ve společenství těch, „kteří putují po této zemi, i zesnulých, kteří procházejí vlastním očistěním, i blažených v nebi. Ti všichni tvoří jedinou církev“.¹⁵ Uchovávání popela na posvátném místě může přispět k umenšení rizika, že by zesnulí byli zbaveni modliteb a vzpomínek ze strany příbuzných a křesťanského společenství. Tímto způsobem se rovněž zabrání možnosti zapomnění a nedostatku úcty, k nimž může docházet především po odchodu první generace, jakož i provádění nevhodných a pověrečných praktik.
6. Z uvedených důvodů je uchovávání popela doma v obydlí nepřijatelné. Pouze při výjimečných a závažných okolnostech, jež souvisejí s kulturními podmínkami místního charakteru, může ordinář ve shodě s biskupskou konferencí nebo synodem biskupů východních církví udělit povolení uchovávat popel doma v obydlí. Avšak popel nemůže být rozdělen mezi různé části rodiny a je třeba vždy zajistit úctu a vhodné podmínky pro jeho uchovávání.
7. Pro zabránění jakémukoli nedorozumění panteistického, naturalistického nebo nihilistického charakteru není dovoleno rozptýlování popela do vzduchu, na zem nebo do vody nebo jakýmkoli jiným způsobem. Není dovoleno ani používání popela z kremace pro upomínkové účely, pro klenoty nebo jiné předměty a je třeba mít na paměti, že takové postupy nelze ospravedlnit hygienickými, sociálními nebo ekonomickými důvody, jež mohou motivovat rozhodnutí pro kremaci.
8. V případě, že by zesnulý naléhavě trval na kremaci a rozptýlení svého popela do přírody z důvodů odporujících křesťanské víře, je třeba odmítnout pohřební obřady podle ustanovení práva.¹⁶

Nejvyšší pontifex František schválil při audienci udělené níže podepsanému kardinálu prefektovi dne 18. března 2016 předkládanou instrukci, o níž bylo rozhodnuto na řádném zasedání této kongregace dne 2. března 2016, a nařídil její zveřejnění.

Řím, sídlo Kongregace pro nauku víry, 15. srpna 2016, slavnost Nanebevzetí blahoslavené Panny Marie

Gerhard kard. Müller
Prefekt

¹⁰ Sv. Augustin, *De cura pro mortuis gerenda*, 3, 5; CSEL 41, 627.

¹¹ Srov. *Tob* 2,9; 12,12.

¹² Srov. *Katechismus katolické církve*, č. 2300.

¹³ Srov. Nejvyšší posvátná kongregace Svatého oficia, instrukce *Piam et constantam*, 5. července 1963: AAS 56 (1964), 822.

¹⁴ *CIC*, kán 1175, §3; srov. *CCEO* kán. 876, §3.

¹⁵ *Katechismus katolické církve*, č. 962.

¹⁶ *CIC*, kán 1184; *CCEO*, kán. 876, §3.

+Luis F. Ladaria S. I. titulární arcibiskup z Thibice
sekretář